

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010123
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2116010123.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Martina Žovince v trestnej veci odsúdeného O. C., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.2.2016, č.k. 7PP/27/2016-20, na neverejnom zasadnutí dňa 12.5.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného O. C., nar. X.X.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo 15.2.2016, č.k. 7PP/27/2016-20 rozhodol, že podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd žiadosť odsúdeného O. C., nar. X.X.XXXX, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava II zo dňa 12.6.2013, č.k. 2T/59/2013, podľa § 348/1, TZ/2005 v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, zamietol.

Napadnuté uznesenie odôvodnil prvostupňový súd tým, že dňa 21.1.2016 bola na súd doručená žiadosť odsúdeného O. C. o podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva odsúdený t.č. trest odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Bratislava II dňa 12.6.2013 sp. zn. 2T 59/13 v trvaní 18 mesiacov pre trestný čin podľa § 348 ods. 1 písm. e) Trestného zákona so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený začal trest vykonávať dňa 7.9.2015, lehota v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona uplynula dňa 7.1.2016 a koniec trestu má mať dňa 7.3.2017. Predtým vykonával trest Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/509/2014. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou súd zistil, že odsúdený bol do tunajšieho ústavu premiestnený dňa 25.11.2014, po absolvovaní nástupného oddielu bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v predchádzajúcom ústave bolo na požadovanej úrovni, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v tunajšom ústave je na primeranej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva, výkonom funkcie z radov odsúdených nebol poverený. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. V súčasnosti absolvuje v ústave súdom nariadené ochranné protitoxikomanické ambulantné liečenie. Pracovne zaradený je od 5.5.2015 na pracovisko v ústave s dohľadom RE-PLAST, kde pracuje doposiaľ, pracovná morálka je hodnotená kladne. Odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (závislosť, opakovaná trestná činnosť, bez vzdelania). V minulosti bol súdne trestaný.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporučil odsúdeného podmienené prepustiť.

Na základe vykonaného dokazovania dospel prvostupňový súd k záveru, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmieneného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, a to jednak vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a jednak na skutočnosť,

že odsúdený sa opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti. Odsúdený má tri záznamy v registri trestov, z čoho možno vyvodiť záver, že páchanie trestnej činnosti teda nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť. Ani opakované odsúdenia teda nevedli k náprave páchatela, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol najskôr uložený ako podmiennečný trest, odsúdený však nevyužil možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, keďže aj s vedomím plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia a následného možného rozhodnutia o neosvedčení sa v skúšobnej dobe odsúdený nevedol riadny život, bol mu nariadený výkon trestu a podmiennečné odsúdenie teda nesplnilo svoj účel. Správanie odsúdeného síce je na priemernej úrovni a v súlade s ústavným poriadkom, teda túto materiálnu podmienku podmiennečného prepustenia spĺňa, avšak z uvedených skutočností objektívne vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Preto súd jeho žiadosť zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, bezprostredne po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu, na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 Trestného zákona

(1) Súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

(2) Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny. Formálna podmienka, t.j. vykonanie príslušnej časti trestu odňatia slobody je splnená. Aj podľa názoru sťažnostného súdu nie je u odsúdeného splnená tá podmienka, podľa ktorej sa dá očakávať, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie na slobode riadny život. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vyčerpávajúcim spôsobom uviedol, ktoré skutočnosti mal za preukázané a akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil. Závery, ku ktorým dospel vychádzajú zo správneho zhodnotenia vykonaných dôkazov. Predchádzajúce odsúdenie nemalo na odsúdeného ten výchovný účinok, aby ho odradilo od páchania ďalšej trestnej činnosti, pre ktorú sa aktuálne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Z odpisu registra trestov vyplýva, že trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona (trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 9.11.2014 sp. zn. 0T/509/2014) sa dopusti pomerne krátko po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 12.06.2013 sp. zn. 2T/59/2013, ktorým mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody, neskôr premenený na nepodmiennečný, ktorý si teraz vykonáva. Uvedené skutočnosti, spolu s dĺžkou nevykonanej časti trestu odňatia slobody vedú k záveru, že v tejto chvíli odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že odsúdený sa preukázal listinami, ktoré preukazujú, že má možnosť zamestnať sa a tiež má zabezpečené bývanie. V prípade odsúdeného

je v prvom rade viac rozhodujúci jeho vlastný postoj k dodržiavaniu zákonosti, ako existencia materiálnych podmienok na vedenie riadneho života.

Z uvedeného pohľadu nadriadeného súdu bolo napadnuté uznesenie prijaté po zákonne vykonanom procese a je tiež vecne správne. Preto tunajší súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.